

صحیفة الزهراء علیه السلام

[341] سید بن طاووس در طرائف: 263، این خطبه را از کتاب الفائق عن الاربعین تألیف شیخ اسعد بن شفروه با سندش از عایشه نقل نموده است. ابن طیفور در بلاغات النساء: 12 آنرا با سندش از امام صادق از پدرش (علیهما السلام)، از موسی بن عیسی، از عبد الله بن یونس، از جعفر احمر، از زید بن علی آورده، و نیز با سند دیگری از عبد الله بن حسن، از پدرش (علیه السلام) آنرا ذکر می کند. احمد بن ابی طاهر بغدادی در بلاغات النساء: 14 با سندش از جعفر بن محمد مصری، از پدرش، از موسی بن عیسی، از عبد الله بن یونس، از جعفر احمر، از زید بن علی، از عمه اش زینب دختر امام حسین (علیه السلام) آنرا ذکر می کند، و در: 12، با سندش از ابی مفضل، از زید بن علی آنرا آورده، و در احقاق الحق: 10: 296 - 298 از آن دو نقل می کنند. عمر رضا کحاله در اعلام النساء 4: 116 این خطبه را آورده است. سبط ابن جوزی در تذکرة الخواص: 317 این خطبه را از شعبی نقل نموده است، و در سیره حلبی 3: 391 آن ذکر شده است. توفیق أبو علم در کتاب اهل البيت: 158 این خطبه را آورده، و در احقاق الحق 19: 164 از آن نقل می کند. همچنین در کتاب تظلم الزهراء (علیها السلام): 38 از کتاب سقیفه نقل می کند، و در احقاق الحق 10: 305 از آن نام می برد. در کتاب مناقب آل ابی طالب 2: 50 این خطبه آمده، و از آن در بحار 43: 148 نقل شده است.
